

ninger, hvortil der af staten for perioden 1. april 1978 til 31. december 1979 er stillet i alt 60 mill. kr. til rådighed.

Efter oplysningerne i pkt. 3 om den forventede huslejemand pr. 1. januar 1980 i visse almennyttige boligafdelinger kan udgifterne til driftssikring i disse afdelinger under de nævnte forudsætninger anslås at ville andrage *omkring 40 mill. kr.* for 1980. Aftrapningen af driftssikringen indledes pr. 1. januar 1981.

Midlerne til driftssikringen foreslås stillet til rådighed af staten, kommunerne og landsbyggefondens, således at staten yder halvdelen, medens vedkommende kommune og fonden hver yder 1/4.

Der skal peges på, at dæmpningen af huslejestigningerne vil indebære en besparelse derved, at statens og kommunernes udgifter til boligsikringen vil blive mindsket.

Aftrapningen af driftssikringen vil strække sig over en længere årrække som følge af, at de pågældende byggerier samtidig skal aftrappe rentesikringen.

Hvis der f. eks. regnes med fremtidige pristigninger på 7 pct. om året, og lønstigninger, der ikke er mindre, vil driftssikringen årligt kunne aftrappes med 1-3 kr. pr. m², og den samlede aftrapning af rentesikring og driftssikring vil i det første år kunne andrage 8 - 10 kr. pr. m². Det førstnævnte beløb vil være konstant, medens det samlede årlige aftrapningsbeløb og dermed aftrapningen af rentesikringen vil være stigende under aftrapningsforløbet. I nogle få af de byggerier, som ventes omfattet af driftssikringsordningen, påbegyndes aftrapningen af rentesikring først efter den 1. januar 1981. I disse tilfælde vil det samlede aftrapningsbeløb derfor blive benyttet til aftrapning af driftssikringen, indtil rentesikringsaftrapningen påbegyndes.

På grundlag af de foreliggende oplysninger om de bebyggelser, der forventes omfattet af driftssikringsordningen og ud fra de forudsætninger om pris- og lønudviklingen, der er nævnt ovenfor, vil rentesikringen typisk være fuldt aftrappet i slutningen af 1990'erne. På dette tidspunkt vil aftrapningen af driftssikringen for de fleste af de omhandlede byggerier endnu ikke være afsluttet, men det resterende beløb vil i de fleste tilfælde kunne aftrappes i løbet af yderligere 1 til 2 år.

Statens andel af udgifterne til driftssikringsordningen andrager på det foreliggende grundlag ca. 20 mill. kr. i 1980 og skønnes ud fra de ovenfor nævnte forudsætninger i de følgende år at blive reduceret med ca. 1½ mill. kr. om året.

10. Hvad angår støtten til *kollegier*, forventes der - som allerede tidligere nævnt - i 1979 at blive

behov for dels en éngangskapitaltilførsel på *ca. 24 mill. kr.* til dækning af oparbejdede underskud ultimo 1978 i visse kollegier, dels *ca. 17 mill. kr.* i form af driftssikring.

Den forventede kapitaltilførsel på ca. 24 mill. kr. forudsættes dækket af staten, kommunerne og realkreditinstitutterne med 1/3 til hver, svarende til den såkaldte trojka-ordning for nødlidende almennyttigt boligbyggeri.

Udgifterne til driftssikringsordningen foreslås dækket med 2/3 af staten og 1/3 af kommunerne.

Udligningsordningen, der har indbragt et årligt provenu på 1 - 1,2 mill. kr., forudsættes ophævet.

Statens andel af udgifterne til de nævnte to støtteordninger - henholdsvis ca. 8 mill. kr. og ca. 11 mill. kr. - forudsættes i 1979 afholdt af 1979-bevillingen på 31 mill. kr. til nyt boligbyggeri for uddannelsessøgende. Heraf er 11 mill. kr. i forvejen reserveret til huslejelån.

Om den foreslåede aftrapning af driftssikringen til kollegier henvises til bemærkningerne foran under pkt. 8.

Hvis priser eller studiestøtte i 1979 stiger med f. eks. 8 pct., kan driftssikringen i 1980 anslås til 15,5 mill. kr., og statens andel vil således i 1980 falde til ca. 10 mill. kr.

Den hidtidige driftsstøtte til kollegier har haft til forudsætning, at vedkommende kommune og amtskommune samtidig meddelte kollegiet fritagelse for at betale grundskyld.

Den foreslåede støtte i form af en éngangskapitaltilførsel til dækning af oparbejdede driftsunderskud forudsættes ydet herudover.

Der har været visse vanskeligheder i forbindelse med at få kommunerne til at acceptere grundskyldsfritagelse, og det er indenrigsministeriets opfattelse, at kommunerne ikke uden en udtrykkelig lovhjemmel - svarende til den, der findes for almennyttigt boligbyggeri - kan gå ind i en støtteordning for kollegier.

Det er derfor fundet rigtigst ved en lovbestemmelse at hjemle adgang for kommunerne til at deltage i en støtteordning for kollegierne. Samtidig synes det nærliggende - bl. a. for at skabe ensartede forhold for alle de statsstøttede kollegier - at hjemle en generel grundskyldsfritagelse for kollegier i den form, at kommunen betaler et tilskud, svarende til de betalte skatter.

Kommunernes samlede årlige udgifter i forbindelse med en grundskyldsfritagelse kan anslås at ville andrage knap 2½ mill. kr. Kommunerne yder i forvejen ca. 2 mill. kr. hertil.

11. Sammenfattende kan *udgifterne ved gennemførelse af lovforslaget i 1979* anslås til ca. 24 mill.